

De grove den zou dan in het vervolg grove *pijn* moeten heeten en de zilverspar zou worden *zilverden*. Tegen deze wijziging is groot verzet gerezen. Wij publiceerden reeds de bezwaren, die Dr. J. Th. Oudemans opperde in het Tijdschrift voor Entomologie. In het Boschbouw-tijdschrift geven de h.h. G. A. Overdykink en Th. C. Oudemans hun meening ten beste en ook zij komen tot de slotsom, dat het beter is, om de volksnamen te laten, zooals zij tot nu toe gebruikelijk waren en zooals zij in de litteratuur en de taal der techniek zijn ingeburgerd. Ik ben het daar geheel mee eens, ook al komen wij daarmee te staan voor sommige inconsequenties en in conflict met het wakker betoog van Leonard Springer, den oudsten en besten dendroloog van Nederland, die nog zoo frisch strijdt voor het nieuwe.

JAC. P. TH.

Tegen Bosch- en Heidebrand. Van de Directie der Heidemaatschappij ontvingen wij vier metalen waarschuwborden tegen slordigen omgang met lucifers en rookmateriaal. Deze worden tegen den lagen prijs van f 1.— per stel (beneden kostprijs) beschikbaar gesteld voor bezitters en beheerders van bosschen en heiden. Ze zijn in fraaie kleuren en goede teekening zeer smaakvol uitgevoerd, het beste, wat we op dit gebied tot nog toe te zien kregen. Alleen hebben we bezwaar tegen den ouden heer met den witten snor, Duitsch import uit den ouden doos. Onze mannen van Heidemaatschappij, Staatsboschbeheer, Natuurmonumenten en particuliere landgoederen vertoonen een heel ander type: kwiek, vlug, welbewust, jeugdig, al zijn ze soms ook reeds boven de vijftig.

JAC. P. TH.

Een gemerkt witje.

Het merken van vlinders. Ziehier een afbeelding van een der door den heer G. W. van Broekhuysen, Geestbrugweg 44, Rijswijk (Z.H.) gemerkte vlinders. Ge ziet, hoe gemakkelijk het merk in het oog valt, wanneer het witje zich eventjes neerzet op bloem of blad. Het zou wel goed zijn, als ook anderen dit voorbeeld volgden. Het is gemakkelijk genoeg, om nog meer duidelijke merken te bedenken: vierkant, gelijkzijdige driehoek, rechthoekige driehoek, horizontale strepen, kruisen. Je gaat zoo denken aan het vee op de prairieën van Amerika. Hetzelfde merk zou jaar op jaar voor eenzelfde plaats gebruikt kunnen worden, ten minste waar het levende witjes betreft. Anders zou men voor de oneven jaren een stip achter het merk kunnen plaatsen. Maar we zullen honderden en nog eens honderden vlinders moeten merken. Trouwens het aantal geringde vogels loopt al wel in de millioenen.

T.

Zwarte Specht. Een tiental jaren geleden heeft op 't Landgoed Eerde te Ommen een zwarte-spechtenpaar genesteld. Ik vroeg den boschwachter, mij de boomen eens te wijzen. 't Was in een groep hoge grovedennen, 't nest zat wel een 25 M. van den

grond. Nadien heb ik er vaak naar gezocht, en geïnformeerd, doch nimmer van zwarte spechten iets weer vernomen.

Zaterdagavond kwam mijn zoontje uit het sparrebosch vlak achter ons huis hollen met een bijna volwassen zwarte specht in z'n handen. Deze trippelde daar in 't bosch rond met nog eenige lotgenooten. 't Beestje kon kwalijk vliegen en daar 't tegen den nacht liep, heb ik 'em zoolang in een kooi bewaard en hem dezen morgen weer in 't bosch tegen een boom gezet (ik zeg „hem”, want aan 't karmijnrood vlak boven op z'n kruin, dacht ik dat 't een mannetje was). 't Was nog erg vroeg in den morgen en ik verschool me zoo goed ik kon op eenigen afstand achter een plek boschgras.

De jonge specht riep telkens flink luid „kluu kluu kluu”.

Eindelijk werd z'n geroep beantwoord en kwam er een volwassen zwarte specht opdagen. Een prachtige vogel, groot als een flinke duif en evenals het jong effen zwart van kleur met leiblaauwe pooten doch rood „achter” aan den kop. Deze vogel vloog met golvingen en met breeden schneidigen vleugelslag. Hij voerde het jong en ging daarna hoogerop in den boom waarin 'tjong zat,